

CONEGUEM EL NOSTRE PATRIMONI NATURAL

LA MORERIA DE LES COVES DE VINROMÀ I EL MUSEU DE LA VALLTORTA

Eixida nº 96, dissabte 03 de DESEMBRE de 2011

Organitza: Juanvi Ferrús - José Cherta Prats. Crònica:

José Roman Chulvi

Participants: *José Cherta, José Roman i Antonia Chutvi,*

Sebastid i Àngels, Buígues i Pepa,

Juanvi, Jqan Ferrus, Pepa Oroval, Xus i parella.

Asseguts a la taula d'un bar de Borriol, mentre esmozerm i a falta d'una butlleta que, dic jo, s'haurá perdut o, digues un número de l'ú al cinc, que t'ha tocat fer la crònica de hui, m'insinuen els del Col·lectiu.

Començaré per contar-vos que ens traslledem al Paratge Natural de la Moreria de les Coves de Vinromà acompanyats per José Cherta Prats qui ens donará a conèixer a la resta d'amics el Miracle de les Coves.

Deixem els cotxes al costat del Molí Hidràulic de la Roca, el qual, mogut per la força de l'aigua es troba a la vora de la rambla que forma el Riu Coves i comencem l'ascens de la Campana per una senda ben cuidada amb una barana que dóna seguretat amb uns escalons de fusta que fan el caminar lleuger.

Cherta ens explica la seua feina de mantindre net i cuidat el camí, amb la conversa de les persones que fan les coses amb sentiment, posant l'esforç pel bé comú, sense esperar res a canvi i amb un altruisme fora de tot dubte. La senda, d'uns cent cinquanta metres, fa un recorregut per la falda d'un penya-segat de naturalesa calcària, s'endevina un abric conegut després com la Cova del Miracle, on una xiqueta assegurava que la Mare de Déu se li apareixia. Cherta, que coneix bé la història, ens ensenya el lloc de l'aparició, ajudant-nos a arribar al lloc ens agafa de les mans perquè la terra està banyada per les últimes pluges i resulta perillós un esvaró. Deixem constància de la nostra presència al lloc amb un ciri encés amb els nostres noms i el record d'unes pedretes que ens dóna Cherta.

Continuem fent camí anant al Museu de la Valltorta, centre d'acollida de visitants per conèixer l'art rupestre llevantí. El museu està emplaçat al terme de Tirig (Alt Maestrat), sembla mas perfectament embotit en el paratge que l'envolta. Dins, ens fan unes explicacions de la forma de vida dels avantpassats que comengaren a pintar les abrics fa 7.000 anys. Contemplant les pintures, vorem els aspectes de la vida d'aquells sers preocupats per la seua subsistència de caçadors, vigilant la peça en somnis i matant-la abans que passe, veient el cos de l'animal amb les fletxes clavades als costats, figures simples de color roig, moviments harmoniosos, de fugida o acorralament. Els homes dirigint els cérvols als llocs on altres esperen amagats i amb postures de disparar els arcs.

La peça de l'arquer 57 o arquer de la Valltorta, tallat i tret de la Cova dels Cavalls i que pertany a l'Ajuntament de Cervera (Lleida), reclamat per les institucions valencianes, està al museu per cinc anys, em porta a la memòria el nostre patrimoni tan ric, tan poc valorat, espoliat per la manca d'interés i perdut per a les futures generacions.

Per cert molt bona l'olleta covertina i l'embotit que ens tragueren per dinar. I per rematar jornada una volteta per la fira artesanal després de dinar.